

SŁUŻBA PUBLICZNA WALONII

Projekt rozporządzenia rządu Walonii z dnia ... (data) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenie rządu Walonii z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przekazania uprawnień służbie publicznej Walonii

Rząd Walonii,

uwzględniając art. 87 ust. 1 i 2 ustawy specjalnej z dnia 8 sierpnia 1980 r. o reformie instytucjonalnej,

uwzględniając rozporządzenie z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie kar administracyjnych za bezpieczeństwo ruchu drogowego, art. 3, 5, 6, 7, 13, 16 i 24,

uwzględniając dekret królewski z dnia 1 grudnia 1975 r. w sprawie ogólnych przepisów regulujących ruch drogowy i użytkowanie dróg publicznych,

uwzględniając sprawozdanie z dnia 12 września 2023 r. sporządzone zgodnie z art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 11 kwietnia 2014 r. w sprawie egzekwowania rezolucji Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie kobiet w Pekinie we wrześniu 1995 r. oraz włączenia perspektywy płci do wszystkich polityk regionalnych,

uwzględniając opinię Inspektora Finansów wydaną w dniu 3 października 2023 r.,

uwzględniając porozumienie ministra ds. budżetu w sprawie XX ... (data),

uwzględniając powiadomienie przesłane w dniu XX/XX/XXXX r. do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego,

uwzględniając opinię nr XX.XXX/X Rady Stanu, podana w dniu ... (data) zgodnie z art. 84 ust. 1 akapit 1 pkt 2 skoordynowanych ustaw o Radzie Państwa, skoordynowanych w dniu 12 stycznia 1973 r.,

uwzględniając dekret królewski z dnia XX ... (data) w sprawie kodeksu drogowego,

na wniosek ministra ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego i ministra ds. mobilności,

po obradach,

NINIEJSZYM POSTANAWIA, CO NASTĘPUJE:

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Artykuł 1. § 1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące terminy i definicje:

- 1) kodeks drogowy: dekret królewski z dnia ... (data) w sprawie kodeksu drogowego,
 - 2) dekret z dnia 4 kwietnia 2019 r.: rozporządzenie z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie kar administracyjnych za bezpieczeństwo ruchu drogowego,
 - 3) przepisy techniczne: dekret królewski z dnia 15 marca 1968 r. ustanawiający przepisy ogólne w sprawie warunków technicznych, jakie muszą spełniać pojazdy silnikowe i ich przyczepy, ich części i akcesoria bezpieczeństwa oraz dekret królewski z dnia 10 października 1974 r. ustanawiający przepisy ogólne w sprawie warunków technicznych, jakie muszą spełniać motorowery i motocykle oraz ich przyczepy, a także wszelkie ustawodawstwo regionu odnoszące się do wymagań technicznych pojazdów,
 - 4) załadunek: wszelkie towary lub wyposażenie przewożone przez pojazd,
 - 5) miejska karta parkingowa: karta wydana przez gminę uprawniającą jej posiadacza do specjalnych przepisów dotyczących parkowania na czas określony lub płatnego parkowania,
- W odniesieniu do 5), miejska karta parkingowa umożliwia jej posiadaczowi parkowanie w miejscach zastrzeżonych zgodnie z przepisami określonymi w regulaminie rady miasta.

Artykuł 2. Art. 6–8 nie mają zastosowania do pojazdów używanych przez wykwalifikowany personel, o którym mowa w art. 3, ani do pojazdów priorytetowych wykonujących misję priorytetową.

Art. 6–12 niniejszego dekretu oraz art. 20, 21 i 22 kodeksu drogowego nie mają zastosowania do pojazdów administracyjnych przypisanych do nadzoru, kontroli i utrzymania drogi, jeżeli nie da się ich pogodzić z charakterem lub tymczasowym lub trwałym przeniesieniem pojazdu.

Rozdział 2. Pracownicy uprawnieni, nakazy wydawane przez pracowników uprawnionych oraz instrukcje wydawane przez sygnalistów, strażników mostowych i koordynatorów, a także pilotów pojazdów specjalnych.

Sekcja 1 Uprawnieni pracownicy

Artykuł 3. Pracownicy uprawnieni do prowadzenia dochodzeń i wykrywania naruszeń wymienionych w załączniku to:

- 1) uprawnieni pracownicy, o których mowa w art. 14 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r.,
- 2) pracownicy przedsiębiorstw transportu publicznego wykonujący swoje obowiązki,
- 3) inżynierowie i inni funkcjonariusze odpowiedzialni za nadzór nad drogami publicznymi;
- 4) starsi inżynierowie – naczelnicy wydziałów, inżynierowie, szefowie brygad i oficerowie techniczni, w odniesieniu do ruchu na drogach państwowych i leśnych.

W odniesieniu do 2) pracownicy przedsiębiorstw transportu publicznego posiadają uprawnienia policji sądowej do rejestrowania wykroczeń dotyczących sygnałów związanych z ruchem transportu publicznego. Są one im przyznane, jeśli na miejscu interwencji nie jest obecny personel operacyjny policji federalnej i lokalnej.

Sekcja 2. Nakazy wydane przez uprawnionych pracowników

Artykuł 4. § 1. Użytkownicy dróg są zobowiązani do niezwłocznego stosowania się do nakazów wydanych przez funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 1. Użytkownicy przestrzegają również nakazów wydanych przez pracowników, o których mowa w art. 3 ust. 2, 3 i 4, pod warunkiem że na miejscu zdarzenia nie są obecni pracownicy operacyjni policji federalnej i lokalnej.

Za nakazy uznaje się, co następuje:

- 1) ramię podniesione pionowo, co oznacza zatrzymanie dla wszystkich użytkowników, z wyjątkiem tych, którzy znajdują się po wewnętrznej stronie skrzyżowania, którzy opuszczają skrzyżowanie,
- 2) ramię lub ramiona wyciągnięte poziomo, co oznacza zatrzymanie użytkowników z kierunków przecinających się z kierunkami wskazywanymi przez wyciągnięte ramię lub ramiona,
- 3) poprzeczne zamachanie czerwonym światłem, nakazujące zatrzymanie dla kierowców, w kierunku których skierowane jest światło.

§ 2. Nakazy dla użytkowników w ruchu są wydawane wyłącznie przez funkcjonariuszy noszących identyfikatory swojego stanowiska.

Identyfikatory te muszą być rozpoznawalne w dzień i w nocy.

§ 3. Każdy kierowca unieruchomionego lub zaparkowanego pojazdu musi przestawić pojazd, gdy tylko otrzyma takie polecenie od uprawnionego funkcjonariusza.

Jeśli kierowca odmówi lub jest nieobecny, uprawniony funkcjonariusz może przystąpić do samodzielnego przemieszczenia pojazdu. Działanie to odbywa się na ryzyko i koszt kierowcy oraz osób odpowiedzialnych cywilnie, chyba że kierowca jest nieobecny, a pojazd jest zaparkowany na stałe.

Na takich samych warunkach jak te, o których mowa w ust. 2, użytkownikowi towarzyszy funkcjonariuszy uprawniony do skorzystania z tej opcji.

Sekcja 3. Instrukcje od pracowników odpowiedzialnych za sygnalizację, strażników mostów i koordynatorów oraz pilotów pojazdów specjalnych

Artykuł 5. § 1. Użytkownicy postępują zgodnie z instrukcjami:

- 1) pracowników odpowiedzialnych za sygnalizację na placu budowy;
- 2) funkcjonariuszy odpowiedzialnych za nadzór i eksploatację mostów, które wychodzą na drogę publiczną, w odniesieniu do ruchu na tych obiektach i wokół nich;
- 3) koordynatorów ruchu drogowego i pilotów pojazdów w celu zapewnienia płynnego, bezpiecznego i uporządkowanego przejazdu ładunków specjalnych.

§ 2. Pracownicy odpowiedzialni za sygnalizację i funkcjonariusze, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, muszą nosić kamizelki odblaskowe z napisem „sygnalista” z przodu i z tyłu kamizelki. Pracownicy odpowiedzialni za sygnalizację są również wyposażeni w tarczę przedstawiającą znak C3 lub czerwone światło, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3 kodeksu drogowego.

Mogą oni wydawać następujące instrukcje, aby zapewnić płynny i bezpieczny ruch drogowy:

- 1) zatrzymanie ruchu;
- 2) przekierowanie ruchu inną trasą.

Rozdział 3. Prędkość

Sekcja 1 Zasady ogólne

Artykuł 6. § 1. Wszyscy użytkownicy muszą dostosować swoje zachowanie do układu i zagęszczenia obszaru, natężenia ruchu, pola widoczności, stanu drogi, warunków pogodowych, charakteru, stanu i ładunku pojazdu, a także obecności innych użytkowników.

Kierowcy muszą zachować szczególną ostrożność w odniesieniu do bardziej narażonych użytkowników dróg, w szczególności pieszych i rowerzystów, zwłaszcza dzieci, osób o ograniczonej sprawności ruchowej i osób niepełnosprawnych, a także w odniesieniu do personelu zajmującego się utrzymaniem dróg i urządzeń przydrożnych.

Każdy kierowca musi dostosować swoją prędkość, która nie może przekraczać maksymalnej dozwolonej prędkości.

Każdy kierowca musi zawsze być w stanie zatrzymać się przed możliwą do przewidzenia przeszkodą.

§ 2. Podczas pokonywania drogi, jeśli postęp jest utrudniony przez przeszkodę lub obecność innych użytkowników drogi, kierowca powinien zwolnić i, jeśli to konieczne, zatrzymać się, aby umożliwić przejazd nadjeżdżającym pojazdom.

§ 3. Kierowca przejeżdżający obok autokaru, autobusu, pojazdu szynowego lub minibusu, który zatrzymał się w celu zabrania lub wysadzenia pasażerów, powinien znacznie zwolnić i w razie potrzeby zatrzymać się.

§ 4. Jeżeli nie można dotrzymać minimalnej odległości między kierowcą a pieszym, o której mowa w art. 34 ust. 2 kodeksu drogowego, kierowca powinien zwolnić, aby ominąć pieszego z umiarkowaną prędkością lub, jeśli to konieczne, zatrzymać się.

§ 5. Jeżeli minimalna odległość między kierowcą pojazdu silnikowego, z wyjątkiem motoroweru dwukołowego, a rowerzystą lub kierowcą motoroweru dwukołowego, przewidziana w art. 37 ust. 1 kodeksu drogowego, nie może być zachowana, kierowca powinien zwolnić, aby przejechać obok pieszego z umiarkowaną prędkością lub, w razie potrzeby, zatrzymać się.

§ 6. Kierowca powinien zwolnić, gdy zbliża się do zwierząt pociągowych, zwierząt jucznych, zwierząt wierzchowych oraz bydła znajdujących się na drodze publicznej. Zatrzymuje się, gdy zwierzęta te wykazują oznaki strachu.

§ 7. Podczas przejazdu w pobliżu przeszkody, którą piesi muszą ominąć, korzystając z jezdni, kierowcy muszą pozostawić wolną przestrzeń o szerokości co najmniej 1 m wzdłuż przeszkody. Jeśli warunek ten nie może zostać spełniony, a pieszy porusza się na tej samej wysokości co przeszkoda, kierowca może jechać wzdłuż przeszkody tylko z prędkością pieszego.

Sekcja 2. Ograniczenia prędkości

Podsekcja 1: Ogólne ograniczenia prędkości

Artykuł 7. § 1. Na obszarach zabudowanych obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h.

Jednakże, na niektórych drogach publicznych, niższe lub wyższe ograniczenie prędkości może być nałożone lub dozwolone przez znak C43.

Nadal obowiązują niższe ograniczenia prędkości wynikające z art. 8.

§ 2. Poza autostradami i obszarami zabudowanymi obowiązują ograniczenia prędkości:

1) do 120 km/h na drogach publicznych podzielonych na cztery lub więcej pasów ruchu, z których co najmniej dwa są przypisane do każdego kierunku ruchu, pod warunkiem że kierunki ruchu są oddzielone inaczej niż za pomocą znaków drogowych.

2) do 90 km/h:

a) na drogach publicznych podzielonych na co najmniej cztery pasy ruchu, z których co najmniej dwa są przypisane do każdego kierunku ruchu i których kierunki ruchu są oddzielone oznaczeniami drogowymi.

b) na innych drogach publicznych.

3) do 70 km/h na jezdni środkowej.

Nadal obowiązują niższe ograniczenia prędkości nałożone przez znak C43 lub wynikające z art. 8.

W odniesieniu do 1) prędkość pojazdów i zespołów pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, autobusów i autokarów jest ograniczona do 90 km/h. Prędkość autokarów, w których wszystkie siedzenia są wyposażone w pasy bezpieczeństwa i w których ogranicznik prędkości jest ustawiony na maksymalną prędkość 100 km/h, jest ograniczona do 100 km/h.

Jednakże znak C43 może narzucić lub dozwolić niższe ograniczenie prędkości.

W odniesieniu do 2) niższe ograniczenie prędkości może być nałożone lub dozwolone za pomocą znaku C43.

§ 3. W strefach wspólnego użytkowania, o których mowa w art. 26 kodeksu drogowego, obowiązuje ograniczenie prędkości do 20 km/h.

§ 4. Ruch na drogach zastrzeżonych lub częściach dróg publicznych, o których mowa w art. 28 kodeksu drogowego, odbywa się maksymalnie z prędkością 30 km/h.

§ 5. Ruch w strefie dla pieszych, o której mowa w art. 29 kodeksu drogowego, musi odbywać się z prędkością poruszania się pieszego.

§ 6. Ruch na ulicy przeznaczonej do zabawy lub na ulicy przy szkole, o której mowa w art. 30 i 31 kodeksu drogowego, będzie odbywał się z poruszania się pieszego.

§ 7. W strefach rowerowych oznaczonych znakiem R17 obowiązuje ograniczenie prędkości do 30 km/h.

§ 8. Na drogach publicznych z podwyższonymi urządzeniami sygnalizowanymi znakami A14 lub F87, kierowcy zbliżają się do tych urządzeń z umiarkowaną prędkością, tak aby przejechać obok nich z maksymalną prędkością 30 km/h.

§ 9. Na odcinkach dróg publicznych oznaczonych znakami D9, D11, R12 obowiązuje ograniczenie prędkości do 30 km/h.

§ 10. Operacje holowania przeprowadzone zgodnie z art. 40 ust. 4 kodeksu drogowego mogą być wykonywane wyłącznie z maksymalną prędkością 25 km/h.

Podsekcja 2. Ograniczenia prędkości w zależności od pojazdu

Artykuł 8. § 1. W zależności od typu pojazdu prędkość pojazdów jest ograniczona do:

1) 75 km/h w przypadku autobusów i autokarów, z wyjątkiem dróg, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 kodeksu drogowego;

2) 60 km/h poza obszarami zabudowanymi i 40 km/h na obszarze zabudowanym dla innych pojazdów i zespołów pojazdów z ogumieniem pneumatycznym, których dopuszczalna masa całkowita jest większa niż 7,5 tony, z wyjątkiem dróg, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 2 lit. a);

3) ograniczenia określonego w przepisach technicznych dla pojazdów silnikowych lub, w przypadku jego braku, do 40 km/h dla pojazdów z ogumieniem półpneumatycznym, elastycznym lub sztywnym oraz dla pojazdów, które ze względu na swoją konstrukcję i pochodzenie nie są wyposażone w zawieszenie.

§ 2. Motocykle poruszające się między dwoma pasami ruchu lub pasami ruchu zgodnie z art. 17, ust. 2, pkt 6 kodeksu drogowego nie mogą przekraczać prędkości 50 km/h, a różnica prędkości między motocyklistą a pojazdami na tych pasach ruchu lub pasach ruchu nie może przekraczać 20 km/h.

§ 3. Jeżeli pojazd porusza się z pominięciem art. 40 ust. 2 kodeksu drogowego, jego prędkość nie może przekraczać 25 km/h.

§ 4. Pojazdy przeznaczone wyłącznie do imprez folklorystycznych, o których mowa w art. 2 kodeksu drogowego, są zwolnione ze stosowania niniejszego rozporządzenia i przestrzegania przepisów technicznych, pod warunkiem że nie przekraczają prędkości 25 km/h.

§ 5. Zezwolenie na dopuszczenie do ruchu pojazdów specjalnych może przewidywać dojazd do autostrady i poruszanie się z prędkością mniejszą niż 70 km/h.

Rozdział 4. Ładunek

Sekcja 1 Wymiary ładunku

Artykuł 9. § 1. Szerokość załadowanego pojazdu, mierzona z uwzględnieniem wszystkich wystających elementów, nie może przekraczać następujących wartości granicznych:

1) pojazd silnikowy, pojazd ciągnięty przez zwierzęta lub jego przyczepa: 2,55 m lub 2,6 m, jeżeli pojazd ma 2,6 m szerokości zgodnie z przepisami technicznymi,

2) motorower trój- lub czterośladowy, pojazd trójśladowy lub czterośladowy z silnikiem lub bez silnika lub jego przyczepy: szerokość ładunku nie może przekraczać szerokości niezaładowanego pojazdu o więcej niż 0,30 m, z absolutnym maksimum wynoszącym 2,50 m,

3) wózek ręczny: 2,50 m,

4) rower, dwukośladowy motorower lub jego przyczepa: 1,00 m,

5) motocykl bez wózka bocznego lub przyczepy: 1,25 m,

6) motocykl z wózkiem bocznym: szerokość ładunku nie może przekraczać szerokości pojazdu nieobciążonego o więcej niż 0,30 m, przy maksymalnej wartości bezwzględnej 2,50 m;

Jednakże w odniesieniu do 1):

a) jeśli ładunek składa się ze zboża, lnu, słomy lub paszy luzem, z wyłączeniem sprasowanych biał, szerokość załadowanego pojazdu może wynosić do 2,75 m;

b) jeśli ładunek składa się z powyższych elementów i jest przewożony w promieniu 25 km od punktu załadunku lub w promieniu 25 km od granicy belgijskiej, szerokość załadowanego pojazdu może wynosić do 3 m.

W przypadkach przewidzianych w lit. a) i b) powyżej, sztywne podparcie nie może być umieszczone w taki sposób, aby jakkolwiek jego część znajdowała się w odległości większej niż 1,25 m od wzdłużnej płaszczyzny symetrii pojazdu.

§ 2. Ładunek nie może wystawać poza koniec pojazdu z przodu lub, w przypadku pojazdu ciągniętego przez zwierzęta, poza główkę sprzęgu.

Ładunek zespołów pojazdów wykorzystywanych wyłącznie do przewozu pojazdów silnikowych może jednak wystawać do przodu maksymalnie o 0,50 m.

§ 3. Ładunek rowerów, motorowerów, motocykli, trójkołowców i czterokołowców z silnikiem lub bez oraz ich przyczep nie może wystawać więcej niż 0,50 m poza tylny koniec pojazdu lub przyczepy. Przyczepy przymocowane do rowerów bez silników nie mogą przekraczać całkowitej długości 2,50 m, łącznie z ładunkiem.

§ 4. Ładunek innych pojazdów nie może wystawać więcej niż jeden metr poza tylny koniec pojazdu.

Przekroczenie może jednak wynosić do:

- 1) 3 m, jeżeli jeden z tych pojazdów jest załadowany niepodzielnymi częściami o dużej długości,
- 2) 1,50 m, dla ładunków zespołów pojazdów używanych wyłącznie do przewozu pojazdów silnikowych,
- 3) 1,50 m, gdy ładunek składa się z pokładowego wózka widłowego przymocowanego z tyłu pojazdu kategorii N i O, o którym mowa w art. 1 przepisów technicznych, i pod warunkiem, że odległość między spodem tylnej krawędzi pokładowego wózka widłowego a jezdnią nie przekracza 65 cm oraz że ta tylna krawędź jest wystarczająco mocna, aby działać jako zderzak,
- 4) 1,50 m w przypadku ładunków składających się z bel słomy, zbóż, roślin strączkowych, roślin włóknistych lub paszy.

§ 5. Wysokość załadowanego pojazdu nie może przekraczać 4 m.

Jeżeli jednak ładunek składa się ze sprasowanych bel lnu, słomy, zbóż, roślin strączkowych, roślin włóknistych lub paszy wysokość załadowanego pojazdu może sięgnąć 4,30 m.

Wysokość roweru bez silnika, łącznie z ładunkiem, nie może przekraczać 2,50 m.

§ 6. Ładunek poruszającej się maszyny nie może przekraczać 0,50 m z przodu i z tyłu oraz 0,30 m z obu stron.

Wysokość załadowanej maszyny ruchomej nie może przekraczać 2,50 m.

§ 7. Zespoły pojazdów z materiałami reklamowymi nie mogą przekraczać 25 m.

§ 8. Jeżeli długość ładunku w zaprzęgu przekracza 12 metrów, osoba obsługująca musi podążać za ładunkiem pieszo.

Sekcja 2. Oznakowanie ładunku

Artykuł 10. § 1. Jeżeli oświetlenie pojazdu nie jest wymagane, ładunki wystające ponad metr poza tylny koniec pojazdu są oznaczone kwadratowym znakiem, przymocowanym do największego występu ładunku, tak aby zawsze znajdował się w płaszczyźnie pionowej prostopadłej do środkowej płaszczyzny wzdłużnej pojazdu. Znak ten ma kształt kwadratu o boku 0,50 m i jest pomalowany w naprzemienne czerwone i białe pasy. Przekątna kwadratu jest czerwona, a każdy czerwony lub biały pasek ma szerokość około 75 mm. Czerwone paski są wyposażone w materiał odblaskowy.

Jeden ze znaków, o których mowa w art. 28 ust. 6 pkt 3 ppkt 1 akapit 2 przepisów technicznych, może zostać zastąpiony znakiem, o którym mowa w akapicie 1.

§ 2. Jeżeli wymagane jest oświetlenie pojazdu, ładunki wystające ponad metr poza tylną część pojazdu są oznaczone jednym ze znaków opisanych powyżej, uzupełnionym czerwonym światłem skierowanym do tyłu i pomarańczowym światłem odblaskowym z każdej strony.

Najwyższy punkt powierzchni oświetlającej lub odbijającej środków używanych do wskazywania końca ładunku nie może znajdować się wyżej niż 1,60 m nad ziemią.

Najniższy punkt nie może być niżej niż 0,40 m nad ziemią.

Ponadto:

1) w przypadku pojazdu, który zgodnie z przepisami technicznymi musi być wyposażony w boczne światła odblaskowe, na ładunku umieszcza się jedno lub więcej dodatkowych pomarańczowych bocznych świateł odblaskowych, jeżeli odległość między zewnętrzną krawędzią światła odblaskowego wskazującego największy występ ładunku a zewnętrzną krawędzią najbardziej wysuniętego do tyłu światła odblaskowego jest większa niż 3 m.

2) w przypadku pojazdu, który nie jest wyposażony w boczne światła odblaskowe zgodnie z przepisami technicznymi, na ładunku można umieścić jedno lub więcej pomarańczowych bocznych świateł odblaskowych.

W odniesieniu do 1) odległość między krawędziami zewnętrznymi dwóch następujących po sobie świateł odblaskowych nie może przekraczać 3 m;

§ 3. Ładunki, które wystają bocznie poza zewnętrzną skrajnię pojazdu w taki sposób, że ich boczny kraniec znajduje się w odległości większej niż 0,40 m od zewnętrznej krawędzi powierzchni świetlnej światła pozycyjnego, muszą, w przypadku gdy wymagane jest oświetlenie pojazdu, być oznaczone światłami obrysowymi i światłami odblaskowymi.

Światła i światła odblaskowe widoczne z przodu są białe, a te widoczne z tyłu są czerwone.

Powierzchnia świetlna lub odblaskowa tych świateł i świateł odblaskowych musi być mniejsza niż 0,40 m od najwyższego występu ładunku.

Artykuł 11. § 1. W przypadku korzystania z platformy podnoszącej lub innego urządzenia przymocowanego do tylnej części pojazdu w celu ułatwienia załadunku i rozładunku, przynajmniej zewnętrzne narożniki muszą być oznaczone dla innych użytkowników drogi, tj.:

1) za pomocą przymocowanych do niego pasków odblaskowych;

2) za pomocą stożków odblaskowych;

3) za pomocą migających świateł żółto-pomarańczowych.

Te środki sygnalizacyjne mogą być używane razem. Są one widoczne w każdych okolicznościach.

§ 2. W przypadku korzystania z mobilnego sprzętu przeładunkowego strefa aktywności jest oznakowana:

1) za pomocą stożków odblaskowych;

2) za pomocą jednego lub więcej przenośnych migających świateł żółto-pomarańczowych.

Te środki sygnalizacyjne mogą być używane razem. Są one widoczne w każdych okolicznościach.

§ 3. Paski odblaskowe, o których mowa w ust. 1, mają minimalną powierzchnię 0,120 m² o minimalnej szerokości 0,25 m. Muszą być wyposażone w naprzemiennie czerwone i białe paski przekątne o szerokości co najmniej 0,10 m.

Stożki odblaskowe, o których mowa w ust. 1 i 2, muszą mieć minimalną wysokość 0,40 m i muszą być wyposażone w naprzemiennie czerwone i białe paski o szerokości co najmniej 0,10 m.

Sekcja 3. Zabezpieczenie ładunku

Artykuł 12. § 1. Ładunek pojazdu jest rozmieszczony w taki sposób, że w normalnych warunkach drogowych nie może:

- 1) ograniczać widoczności kierowcy,
- 2) stanowić zagrożenia dla kierowcy, przewożonych osób i innych użytkowników dróg,
- 3) spowodować uszkodzenia drogi publicznej, jej infrastruktury, obiektach na niej zbudowanych lub własności publicznej lub prywatnej,
- 4) ciągnąć się lub upaść na drogę publiczną,
- 5) zagrażać stabilności pojazdu,
- 6) zakrywać światła, światła odblaskowe i numer rejestracyjny.

§ 2. Jeżeli ładunek składa się ze zboża, lnu, słomy lub paszy, luzem lub w belach, musi być przykryty plandeką lub siatką. Niniejszy przepis nie ma jednak zastosowania do:

- 1) transportu, który odbywa się w promieniu 25 km od punktu załadunku i który nie odbywa się na autostradzie,
- 2) transportu ładunków, które nie wydzielają pyłu ani cząstek pod wpływem powietrza.

§ 3. Jeżeli ładunek składa się z długich części, muszą być one mocno przymocowane do siebie nawzajem i do pojazdu, tak aby nie wychylały się poza skrajny boczny obrys pojazdu.

§ 4. Akcesoria używane do zabezpieczenia lub ochrony ładunku są w dobrym stanie i są używane prawidłowo.

Każdy element otaczający ładunek, taki jak łańcuch, plandeka lub siatka, zapewnia jego szczelność.

§ 5. Kierowca pojazdu podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby hałas powodowany przez ładunek i akcesoria używane do zabezpieczenia lub ochrony ładunku nie przeszkadzały kierowcy, nie były uciążliwe dla osób postronnych ani nie płoszyły zwierząt.

§ 6. Jeżeli w drodze wyjątku drzwi boczne lub tylne pozostają otwarte podczas jazdy, muszą być zabezpieczone tak, aby nie wykraczały poza skrajny obrys boczny pojazdu.

Sekcja 4. Utrata ładunku

Artykuł 13. W przypadku, gdy całość lub część ładunku spadnie na drogę publiczną i nie może zostać natychmiast usunięta, kierowca podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa i płynności ruchu oraz wskazania przeszkody zgodnie z postanowieniami art. 47, ust. 1, pkt 2 kodeksu drogowego.

Na drogach samochodowych i w tunelach kierowca pojazdu, który uczestniczy w utracie ładunku, parkuje w miejscu, w którym zatrzymywanie się lub parkowanie jest zabronione, a po opuszczeniu pojazdu nosi kamizelkę odblaskową.

Rozdział 5. Zespoły pojazdów

Artykuł 14. § 1. Rower, pojazd silnikowy i pojazd ciągnięty przez zwierzęta mogą holować tylko jeden pojazd.

§ 2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do następujących pojazdów:

1) ciągnik zespołów składających się z dłuższych i cięższych pojazdów, poruszający się na warunkach określonych przez właściwy organ ds. infrastruktury, może ciągnąć dwie przyczepy,

2) pojazdy obsługi wykorzystywane do nadzoru, kontroli i utrzymania dróg, w przypadku gdy przepisu ust. 1 nie można pogodzić z charakterem lub tymczasowym lub stałym użytkowaniem pojazdu;

Całkowita długość tych zespołów nie może przekraczać 25 m, z wyjątkiem dłuższych i cięższych zespołów pojazdów, o których mowa powyżej.

Rozdział 6. Zakaz wyprzedzania przez dłuższe i cięższe zespoły pojazdów

Artykuł 15. Kierowcy dłuższych i cięższych zespołów pojazdów nie mogą wyprzedzać, poza autostradami, pojazdów poruszających się z prędkością większą niż 50 km/h.

Rozdział 7. Znaki drogowe

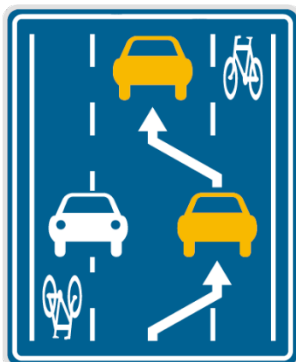
Artykuł 16. § 1. Minister ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego określa ogólne zasady dotyczące wymagań technicznych, wymiarów i szczególnych warunków instalacji znaków drogowych.

Minister ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego lub osoba przez niego upoważniona określa, w odniesieniu do znaków drogowych używanych w ramach prób, warunki, na jakich zezwala na odstępstwa od ogólnych zasad, o których mowa w ust. 1;

§ 2. Jeżeli arterie są zatłoczone, uprawnieni funkcjonariusze mogą w nagłych przypadkach ustawić znaki, aby tymczasowo przekierować lub ukierunkować ruch.

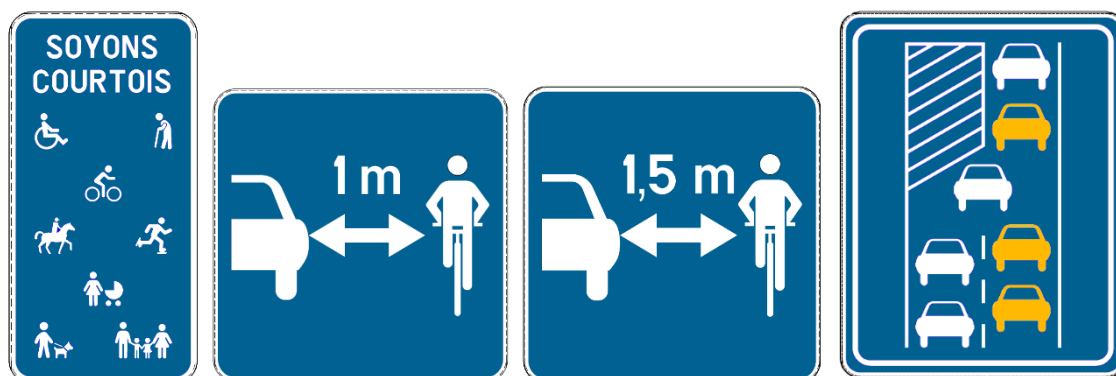
W przypadku, o którym mowa w akapicie 1, znaki są usuwane z chwilą powrotu ruchu do normy.

Artykuł 17. § 1. Oznakowanie jezdni ze środkowym pasem ruchu może być uzupełnione

następującym znakiem wskazującym:

§ 2. Następujące znaki mogą być wykorzystywane do podnoszenia świadomości i przypominania o ogólnych zasadach kodeksu drogowego:

BĄDŹMY UPRZEJMI

§ 3. Znaczenie następujących znaków:

P38. Narciarstwo biegowe

S34. Ośrodek wypoczynkowy

Rozdział 8. Badanie

Artykuł 18. Minister ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego lub osoba upoważniona może w ramach prób lub przejazdów pilotowanych w drodze wyjątku zezwolić na odstępstwa od przepisów niniejszego zarządzenia i kodeksu drogowego. Może on również zezwolić na dopuszczenie do ruchu takich pojazdów na drogach publicznych na określonych przez siebie warunkach i przez określony czas.

W przypadku gdy pojazdy i zespoły pojazdów są wykorzystywane w przewozach pilotowanych, których celem jest ich poruszanie się w niewielkiej odległości od siebie, art. 19 nie ma zastosowania.

Rozdział 9. Różne zasady

Sekcja 1 Ochrona infrastruktury drogowej

Artykuł 19. Na mostach kierowcy pojazdów i zespołów pojazdów, których dopuszczalna masa maksymalna przekracza 7,5 t, zachowują odstęp między sobą wynoszący co najmniej 15 metrów.

Poza obszarami zabudowanymi kierowcy pojazdów i zespołów pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie przekraczającej 7,5 t zachowują odstęp między sobą wynoszący co najmniej 50 m.

Artykuł 20. Użytkownicy muszą podjąć wszelkie niezbędne kroki, aby uniknąć uszkodzenia drogi. W tym celu kierowcy dostosowują prędkość, zmniejszają ładunek w pojeździe lub wybierają inną trasę.

Sekcja 2. Transport substancji niebezpiecznych

Artykuł 21. Pojazdy przewożące towary niebezpieczne w rozumieniu Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) i jej załączników, podpisanej w Genewie w dniu 30 września 1957 r. i zatwierdzonej ustawą z dnia 10 sierpnia 1960 r., które na mocy tej umowy lub przepisów prawa krajowego są wyposażone w pomarańczowy znak, korzystają z autostrad, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to konieczne.

Zakazuje się wjazdu na drogi publiczne lub ich części oznaczone znakami C25, b lub c kierowcom pojazdów przewożących towary niebezpieczne określone przez ministra ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Sekcja 3. Zasady dotyczące masy pojazdu

Artykuł 22. § 1. Masa własna pojazdu jest określana poprzez pomiar masy pojazdu bez ładunku, gotowego do normalnego użytkowania, i obejmuje masę:

- 1) płynów,
- 2) standardowego wyposażenie zgodnego ze specyfikacjami producenta,
- 3) paliwa znajdującego się w zbiornikach, które są napełnione do co najmniej 90 % ich pojemności,
- 4) nadwozia, kabiny i drzwi,
- 5) szyb, sprzęgła, koła zapasowego i narzędzi.

Masa własna:

- 1) motorowerów trójkołowych, o których mowa w art. 2 kodeksu drogowego jest ograniczona do 270 kg,
- 2) motorowerów czterołowych, o których mowa w art. 2 kodeksu drogowego, jest ograniczona do 425 kg,
- 3) motocykli trzykołowych, o których mowa w art. 2 kodeksu drogowego, jest ograniczona do 1 000 kg,
- 4) motocykli czterołowych, o których mowa w art. 2 kodeksu drogowego, jest ograniczona do 450 kg lub 600 kg w przypadku pojazdów używanych do transportu towarów.

§ 2. W przypadku pojazdów elektrycznych, o których mowa w ust. 1 i 2 i 3, masę tę należy rozumieć jako masę bez akumulatorów.

W przypadku pojazdów elektrycznych, o których mowa w ust. 4, których maksymalna moc netto silnika nie przekracza 15 kW, wskazana masa nie obejmuje akumulatorów.

Artykuł 23. Masa przyczepy sprzężonej z rowerem nie może przekraczać 80 kg, łącznie z ładunkiem i pasażerami.

Przyczepa o masie większej niż 80 kg może być jednak użyta, jeśli posiada układ hamulcowy, który aktywuje się automatycznie podczas hamowania przez rowerzystę.

Sekcja 4. Zasady dotyczące płatnego parkowania

Artykuł 24. § 1. Na stanowiskach wyposażonych w parkometry lub zegary parkingowe parkowanie podlega warunkom określonym na tych urządzeniach.

W przypadku zaparkowania więcej niż jednego motocykla na miejscu parkingowym przeznaczonym dla samochodu, za to miejsce parkingowe pobierana jest tylko jedna opłata.

§ 2. Tarczę parkingową umieszcza się, gdy pojazd jest zaparkowany na płatnym miejscu parkingowym, a parkometr lub zegary parkingowe są niesprawne.

W przypadkach, o których mowa w akapicie 1, zabronione jest podawanie na tarczy niedokładnych informacji. Informacje na tarczy nie mogą być zmieniane, dopóki pojazd nie opuści miejsca parkingowego.

Korzystanie z tarczy parkingowej nie jest obowiązkowe w przypadku parkowania w miejscach wyposażonych w parkometry lub zegary parkingowe, gdy są one ustawione w strefie parkowania na czas określony, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w akapicie 1.

§ 3. W miejscach oznaczonych znakiem E9, uzupełnionym dodatkowym znakiem M23, stosuje się płatną kartę parkingową zgodnie z warunkami określonymi na tej karcie.

Karta ta jest umieszczona w dobrze widocznym miejscu.

W miejscach wyposażonych w parkometry lub zegary parkingowe korzystanie z parkometru lub zegara parkingowego czasu może zostać zastąpione płatną kartą parkingową.

Dozwolony czas parkowania nie może jednak przekroczyć maksymalnego dozwolonego czasu parkowania wskazanego w parkometrze lub zegarze parkingowym.

§ 4. W miejscach oznaczonych znakiem E9, uzupełnionym dodatkowym znakiem M23, a także w miejscach wyposażonych w parkometry lub parkomaty, parkowanie może również podlegać innym warunkom, które zostaną podane do wiadomości na miejscu.

§ 5. Jeżeli pojazd jest zaparkowany w miejscu wyposażonym w stację ładowania, po zakończeniu ładowania stosuje się wszystkie zasady dotyczące parkowania.

§ 6. W przypadku, gdy specjalne przepisy dotyczące parkowania mają zastosowanie do osób posiadających miejską kartę parkingową, miejska karta parkingowa jest umieszczana na płatnych miejscach parkingowych, zgodnie z instrukcjami na karcie, po wewnętrznej stronie przedniej szyby lub, w przypadku jej braku, z przodu pojazdu, w sposób wyraźnie widoczny i czytelny.

Gmina może zastąpić korzystanie z miejskiej karty parkingowej lub przepustki elektronicznym systemem kontroli opartym na numerze rejestracyjnym pojazdu. W takim przypadku kontrola specjalnych przepisów dotyczących parkowania na czas określony lub zastrzeżonych miejsc parkingowych odbywa się na podstawie tablicy rejestracyjnej pojazdu, a karta nie musi być umieszczana na przedniej szybie.

§ 7. W przypadku naruszenia przepisów dotyczących płatnego parkowania organ publiczny może użyć blokady w celu unieruchomienia pojazdu.

§ 8. Zasady parkowania obowiązują od poniedziałku do soboty włącznie lub w dni określone przez oznakowanie.

Sekcja 5. Parkowanie na czas określony

Artykuł 25. § 1. Model tarczy parkingowej określa minister ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Tarcza parkingowa zgodna ze wzorem określonym przez właściwy organ kraju, w którym zarejestrowany jest pojazd, w którym tarcza jest umieszczona, jest traktowana w taki sam sposób jak tarcza parkingowa, o której mowa powyżej.

§ 2. W razie potrzeby tarcza lub karta parkingowa musi być umieszczona w widoczny i czytelny sposób po wewnętrznej stronie przedniej szyby lub, w przypadku jej braku, z przodu pojazdu silnikowego, motoroweru czterokołowego, motocykla trzykołowego lub czterokołowca, zgodnie z instrukcjami na karcie.

O ile na znakach nie wskazano specjalnych warunków, z tarczy należy korzystać w godzinach od 9:00 do 18:00, z wyjątkiem niedziel i świąt państwowych, przez maksymalnie dwie godziny.

§ 3. Tarcza parkingowa jest również używana w następujących przypadkach:

- 1) na obszarach zabudowanych, do parkowania na drogach publicznych pojazdów, zespołów pojazdów i przyczep o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 7,5 t,
- 2) parkowania pojazdów na drogach publicznych w celach reklamowych,
- 3) parkowanie nienadających się do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i przyczep na drogach publicznych,

W odniesieniu do 1) maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 8 kolejnych godzin, chyba że przepisy lokalne stanowią inaczej.

W odniesieniu do 2) maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 3 kolejnych godzin.

W odniesieniu do 3) maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 24 kolejnych godzin.

§ 4. Parkowanie na czas określony nie dotyczy pojazdów zaparkowanych przed wjazdami na posesję, których tablice rejestracyjne są czytelnie przedstawione na tych wjazdach.

O ile na znakach nie wskazano specjalnych warunków, parkowanie na czas określony nie ma zastosowania do pojazdów używanych przez osoby niepełnosprawne, jeżeli specjalna karta wydana przez ministra ds. zabezpieczenia społecznego lub osobę przez niego upoważnioną jest umieszczona zgodnie z instrukcjami zawartymi w karcie, w sposób widoczny i czytelny po wewnętrznej stronie przedniej szyby lub, w przypadku jej braku, z przodu pojazdu.

§ 5. Kierowca ustawia strzałkę na tarczy parkingowej na linii następującej po linii oznaczającej moment przyjazdu.

Zabronione jest umieszczanie niedokładnych informacji na tarczy. Informacje na tarczy nie mogą być zmieniane, dopóki pojazd nie opuści miejsca parkingowego.

Pojazd silnikowy opuszcza miejsce parkingowe nie później niż po upływie dozwolonego okresu parkowania.

Na równi z kartą parkingową osoby niepełnosprawnej traktuje się dokument wydany w obcym państwie przez właściwy organ tego państwa osobom niepełnosprawnym korzystającym z pojazdów, opatrzony znakiem P.35, o którym mowa w załączniku nr 1 do kodeksu drogowego.

Karta parkingowa dla osoby niepełnosprawnej może być używana tylko wtedy, gdy jej posiadacz jest przewożony w zaparkowanym pojeździe lub gdy sam prowadzi pojazd.

§ 6. Znak E9 może być uzupełniony znakiem dodatkowym M39 w celu określenia miejsc do załadunku i rozładunku.

Sekcja 6. Zgodność pojazdów

Artykuł 26. Pojazd nie może być dopuszczony lub utrzymany w ruchu na drogach publicznych, jeżeli nie spełnia wymagań niniejszego rozporządzenia i przepisów technicznych.

Sekcja 7. Pojazdy wyposażone w metalowe gąsienice

Artykuł 27. Pojazdy wyposażone w metalowe gąsienice nie mogą poruszać się po drogach publicznych. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do pojazdów sił zbrojnych.

Sekcja 8. Korzystanie z dróg publicznych

Artykuł 28. Minister ds. dróg lub osoba przez niego upoważniona może podjąć wszelkie środki tymczasowe w celu uregulowania ruchu drogowego w określonym miejscu na drodze publicznej, ze względu na szczególne okoliczności.

Minister ds. zarządzania autostradami lub osoba przez niego upoważniona ma prawo zezwolić na odstępstwo od zasad dostępu i ruchu na autostradach określonych w art. 24 kodeksu dróg publicznych, o ile jest to uzasadnione potrzebami służb lub ich misją:

- 1) urzędnikom i funkcjonariuszom odpowiedzialnym za pilnowanie porządku, nadzór lub administrację na autostradzie, a także kierowcom sprzętu administracyjnego,
- 2) wykonawcom, licencjobiorcom i koncesjonariuszom, członkom ich personelu oraz kierowcom sprzętu należącego do wyżej wymienionych osób, upoważnionym przez ministra ds. zarządzania autostradami lub osobę przez niego upoważnioną.

Zabrania się wznoszenia na drogach publicznych tablic reklamowych, znaków lub innych urządzeń, które mogą oślepiać użytkowników, które mogą wprowadzać użytkowników w błąd, które reprezentują lub ograniczają nawet częściowo znaki drogowe, które łączą się na odległość ze znakami lub które w jakikolwiek inny sposób zakłócają skuteczność znaków ustawowych.

Zabrania się stosowania czerwonego lub zielonego odbłasku na tablicach reklamowych, znakach lub urządzeniach znajdujących się w strefie do 75 metrów od sygnalizacji świetlnej, na wysokości mniejszej niż 7 metrów nad ziemią.

Sekcja 9. Miejsca siedzące.

Artykuł 29. Zabrania się przewozu osób na zewnątrz nadwozia pojazdu, z wyjątkiem pojazdów używanych przez policję federalną i lokalną, siły zbrojne, straż pożarną, służby utrzymania i nadzoru dróg, obrony cywilnej i wywozu śmieci, jeśli jest to uzasadnione charakterem ich misji.

Rozdział 10. Kary administracyjne, obniżone kary administracyjne, depozyt i zwrot kwot oraz działania podejmowane z urzędu

Artykuł 30. § 1. Zgodnie z art. 23 i 24 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. wysokość grzywien administracyjnych za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia jest następująca:

1) za naruszenia, o których mowa w załączniku, z wyjątkiem lit. c-k, kara administracyjna wynosi 30–6 500 EUR,

2) w przypadku naruszeń, o których mowa w lit. c-k, karą administracyjną jest kara, o której mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia z dnia 4 kwietnia 2019 r.

§ 2. Kwoty obniżonych kar administracyjnych, o których mowa w art. 33 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r., oraz kwoty, które mają zostać zdeponowane lub odzyskane zgodnie z art. 34 ust. 1 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, są kwotami określonymi w załączniku.

Artykuł 31. W przypadku naruszenia postanowień art. 9-12, kierowca rozładuje, odczepi lub zaparkuje swój pojazd w najbliższej miejscowości, pod rygorem zatrzymania pojazdu.

To samo ma zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów technicznych dotyczących maksymalnej dopuszczalnej masy i masy całkowitej pojazdów.

Rozdział 11. Przepisy zmieniające

Artykuł 32. W art. 82 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia rządu walońskiego z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przekazania uprawnień służbie publicznej Walonii słowa „zgodnie z art. 59.10.2 dekretu królewskiego z dnia 1 grudnia 1975 r. w sprawie ogólnych przepisów dotyczących policji drogowej” zastępuje się słowami „zgodnie z art. 28 akapit 2 rozporządzenia rządu walońskiego z dnia ... (data) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu drogowego”.

Artykuł 33. Art. 84 rozporządzenia rządu walońskiego z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przekazania uprawnień służbie publicznej Walonii, ostatnio zmienionego zarządzeniem rządu walońskiego z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie rządu walońskiego z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przekazania uprawnień służbie publicznej Walonii, został uzupełniony o pkt 6, 7 i 8 w brzmieniu:

„6) zgodnie z art. 16 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia rządu Walonii z dnia ... (data) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu drogowego dyrektor generalny jest upoważniony do określenia, w przypadku znaków drogowych używanych w trakcie prób, warunków, na jakich zezwala on na odstępstwa od ogólnych zasad dotyczących wymagań technicznych, wymiarów i szczególnych warunków umieszczania znaków drogowych.

7) zgodnie z art. 18 rozporządzenia rządu Walonii z dnia ... (data) dotyczącego zregionalizowanych przepisów kodeksu drogowego, dyrektor generalny jest upoważniony do określenia, w kontekście testów lub przewozów pilotowanych, warunków, na jakich zezwala na odstępstwa od ogólnych przepisów kodeksu drogowego i zregionalizowanych przepisów kodeksu drogowego.

8) zgodnie z art. 28 rozporządzenia rządu Walonii z dnia ... (data) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu drogowego, dyrektorowi generalnemu udziela się pełnomocnictwa do podjęcia wszelkich środków tymczasowych w celu uregulowania ruchu drogowego w określonym punkcie drogi publicznej, ze względu na szczególne okoliczności.”

Rozdział 12. Przepisy końcowe

Artykuł 34. Uchyla się dekret królewski z dnia 1 grudnia 1975 r. w sprawie ogólnych przepisów regulujących ruch drogowy i użytkowanie dróg publicznych.

Artykuł 35. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu (data).

Artykuł 36. Minister ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz minister ds. mobilności są odpowiedzialni za wdrożenie niniejszego rozporządzenia.

Namur, ... (data).

W imieniu rządu:

Minister-Prezydent,

Elio DI RUPO

Minister ds. Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego

Valerie DE BUE

Minister ds. Mobilności,

Philippe HENRY

Załącznik do rozporządzenia rządu Walonii z dnia ... (data) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu drogowego

Nakazy i zalecenia			
a	Niestosowanie się do nakazów uprawnionego personelu.	Artykuł 4	174 EUR
b	Nieprzestrzeganie zaleceń pracowników odpowiedzialnych za sygnalizację na placu budowy, strażników mostów, koordynatorów ruchu i pilotów pojazdów specjalnych.	Artykuł 5	174 EUR
Ogólne zasady dotyczące prędkości			
c	Kierowca dostosowuje swoją prędkość w zakresie wymaganym przez obecność innych, a w szczególności najbardziej narażonych użytkowników drogi, warunków atmosferycznych, układu terenu, jego zagęszczenia, natężenia ruchu, widoczności, warunków drogowych oraz stanu i ładunku pojazdu. Jego prędkość nie może być przyczyną wypadków ani utrudniać ruchu drogowego. Kierowca nie ogranicza normalnej prędkości innych kierowców poprzez jazdę z nienormalnie niską prędkością bez uzasadnionego powodu.	Artykuł 6 ust. 1 akapit 1 i 2	116 EUR
d	Zabrania się nakłaniania lub prowokowania kierowcy do jazdy z nadmierną prędkością.	Artykuł 6 ust. 1 akapit 3	473 EUR
e	Podczas pokonywania drogi, jeśli postęp jest utrudniony przez przeszkodę lub obecność innych użytkowników drogi, kierowca powinien zwolnić i, jeśli to konieczne, zatrzymać się, aby umożliwić przejazd nadjeżdżającym pojazdom.	Artykuł 6 ust. 2	174 EUR
f	Kierowca przejeżdżający obok autokaru, autobusu, pojazdu szynowego lub minibusu, który zatrzymał się w celu zabrania lub wysadzenia pasażerów, powinien znacznie zwolnić i w razie potrzeby zatrzymać się.	Artykuł 6 ust. 3	174 EUR
g	Jeżeli nie można dotrzymać minimalnej odległości między kierowcą a pieszym, o której mowa w art. 34 ust. 2 kodeksu drogowego, kierowca powinien zwolnić, aby	Artykuł 6 ust. 4	174 EUR

	ominać pieszego z umiarkowaną prędkością lub, jeśli to konieczne, zatrzymać się.		
h	Jeżeli minimalna odległość między kierowcą pojazdu silnikowego, z wyjątkiem motoroweru dwukołowego, a rowerzystą lub kierowcą motoroweru dwukołowego, przewidziana w art. 37 ust. 1 kodeksu drogowego, nie może być zachowana, kierowca powinien zwolnić, aby przejechać obok pieszego z umiarkowaną prędkością lub, w razie potrzeby, zatrzymać się.	Artykuł 6 ust. 5	174 EUR
i	Kierowca powinien zwolnić, gdy zbliża się do zwierząt pociągowych, zwierząt jucznych, zwierząt wierzchowych oraz bydła znajdujących się na drodze publicznej. Zatrzymuje się, gdy zwierzęta te wykazują oznaki strachu.	Artykuł 6 ust. 6	116 EUR
Ograniczenia prędkości			
j	Przekroczenie prędkości w odniesieniu do ogólnych zasad, o których mowa w art. 6, oraz znaków drogowych nakładających ograniczenie prędkości.	Artykuły 7 lub 16	Za pierwsze 10 kilometrów na godzinę powyżej maksymalnej dozwolonej prędkości suma wynosi 53 EUR: 1) na obszarze zabudowanym, w strefie 30 km/h, w pobliżu szkoły, w strefie zamieszkania lub w strefie wspólnego użytkowania, kwota 53 EUR jest zwiększana o 11 EUR za każdy kilometr na godzinę, o który maksymalna dozwolona prędkość została przekroczona poza pierwszymi 10 kilometrami na godzinę, które przekraczają maksymalną dozwoloną prędkość, 2) we wszystkich innych przypadkach kwota 53 EUR jest zwiększana o 6 EUR za każdy kilometr na godzinę, o który została przekroczona maksymalna dozwolona prędkość po przekroczeniu pierwszych 10 kilometrów na godzinę, o które została

			przekroczona maksymalna dozwolona prędkość.
k	Przekroczenie prędkości w stosunku do ogólnych zasad, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1, akapit 1 lub art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz do znaków drogowych, które nakładają ograniczenie prędkości dla autobusów i autokarów oraz pojazdów i zespołów pojazdów z ogumieniem pneumatycznym, których dopuszczalna masa całkowita przekracza 7,5 t.	Art. 7 ust. 2 pkt 1, akapit 1, art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 lub art. 16	Za pierwsze 10 kilometrów na godzinę powyżej maksymalnej dozwolonej prędkości suma wynosi 73 EUR: 1) na obszarze zabudowanym, w strefie 30 km/h, w pobliżu szkoły, w strefie zamieszkania lub w strefie wspólnego użytkowania, kwota 73 EUR jest zwiększana o 13 EUR za każdy kilometr na godzinę, o który maksymalna dozwolona prędkość została przekroczona poza pierwszymi 10 kilometrami na godzinę, które przekraczają maksymalną dozwoloną prędkość, 2) we wszystkich innych przypadkach kwota 73 EUR jest zwiększana o 9 EUR za każdy kilometr na godzinę, o który została przekroczona maksymalna dozwolona prędkość po przekroczeniu pierwszych 10 kilometrów na godzinę, o które została przekroczona maksymalna dozwolona prędkość.
Pojazd ponadgabarytowy wraz z ładunkiem lub tylko ładunek			
l	Nadmierna długość niezgodna z ogólnymi zasadami lub znakami drogowymi.	Art. 32a przepisów technicznych, art. 9 i art. 16.	Zastosowanie art. 20 ust. 1 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. i art. 4 rozporządzenia rządu walońskiego z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie kar administracyjnych w zakresie bezpieczeństwa drogowego, z wyjątkiem statusu administracyjnego i pieniężnego funkcjonariuszy bez stosowania mnożnika, o którym mowa w art. 18 dekretu w sprawie kar administracyjnych.

m	Nadmierna wysokość wbrew ogólnym zasadom lub znakom drogowym.	Art. 32a przepisów technicznych, art. 9 ust. 5 i art. 16.	Zastosowanie art. 20 ust. 2 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. i art. 4 rozporządzenia rządu walońskiego z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie kar administracyjnych w zakresie bezpieczeństwa drogowego, z wyjątkiem statusu administracyjnego i pieniężnego funkcjonariuszy bez stosowania mnożnika, o którym mowa w art. 18 dekretu w sprawie kar administracyjnych.
n	Nadmierna szerokość wbrew ogólnym zasadom lub znakom drogowym.	Art. 32a przepisów technicznych, art. 9 i art. 16.	Zastosowanie art. 20 ust. 3 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. i art. 4 rozporządzenia rządu walońskiego z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie kar administracyjnych w zakresie bezpieczeństwa drogowego, z wyjątkiem statusu administracyjnego i pieniężnego funkcjonariuszy bez stosowania mnożnika, o którym mowa w art. 18 dekretu w sprawie kar administracyjnych.
Nadmierna masa			
o	Nadmierna masa z naruszeniem ogólnych zasad lub znaków drogowych.	Art. 32a przepisów technicznych lub art. 21 i art. 16.	Zastosowanie art. 19 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. bez stosowania mnożnika, o którym mowa w art. 18 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r.
Oznakowanie ładunku			
p	Ładunek nie jest prawidłowo oznaczony.	Artykuł 10	116 EUR
q	Ładunek, platforma podnosząca lub inne urządzenie przymocowane z tyłu pojazdu w celu ułatwienia załadunku i rozładunku nie są prawidłowo oznaczone.	Artykuł 11	116 EUR
Zabezpieczenie			
r	Ładunek nie jest prawidłowo zabezpieczony.	Artykuł 12	116 EUR Uwaga: zob. rozporządzenie rządu walońskiego z dnia

			13 kwietnia 2023 r. w sprawie kontroli drogowej pojazdów użytkowych zarejestrowanych w Belgii lub za granicą w odniesieniu do niektórych kategorii pojazdów.
Ochrona infrastruktury drogowej			
s	Na mostach kierowcy pojazdów i zespołów pojazdów, których dopuszczalna masa maksymalna przekracza 7,5 t, zachowują odstęp między sobą wynoszący co najmniej 15 metrów.	Art. 18 akapit 1	116 EUR
t	Poza obszarami zabudowanymi kierowcy pojazdów i zespołów pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie przekraczającej 7,5 t zachowują odstęp między sobą wynoszący co najmniej 50 m.	Art. 18 akapit 2	116 EUR
u	Użytkownicy muszą podjąć wszelkie niezbędne kroki, aby uniknąć uszkodzenia drogi. W tym celu kierowcy dostosowują prędkość, zmniejszają ładunek w pojeździe lub wybierają inną trasę.	Artykuł 19	116 EUR

Uznane za załączone do dekretu rządu walońskiego z dnia (...) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu drogowego i zmieniającego zarządzenie rządu walońskiego z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przekazania uprawnień służbie publicznej Walonii.

Namur, (data).

W imieniu rządu:

Minister-Prezydent

Elio DI RUPO

Minister ds. Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego

Valérie DE BUE

Minister ds. Mobilności,

Philippe HENRY